کاظم دانشی نویسنده و کارگردان فیلم «علف‌زار» مطرح کرد؛

از آقازادگی تا سیمرغ

■ نویسنده و کارگردان فیلم «علف‌زار» گفت که تمام کاراکترهای این فیلم مابه‌ازای بیرونی دارند و برای رسیدن به آنها ماه‌ها در دادسراهای مختلف رفت و آمد کرده است.

گروه فرهنگ و هنر– کاظم دانشی یکی از کارگردانانی‌ست که از حوزه فیلم کوتاه، با فیلم «علف‌زار» وارد سینمای بلند داستانی شد. «علف‌زار» از جمله فیلم‌های مورد بحث از نظر مردم، منتقدان و اهالی رسانه بود که در نهایت توانست سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه، بهترین بازیگر نقش مکمل زن (صدف اسپهبدی)، دیپلم افتخار بهترین موسیقی متن و سیمرغ بلورین بهترین صداگذاری را دریافت کند. پژمان جمشیدی، سارا بهرامی، ستاره پسیانی، ترلان پروانه، مهدی زمین پرداز، مائده طهماسبی، صدف اسپهبدی، رویا جاویدنیا و عرفان ناصری از جمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند. بهرام رادان نیز تهیه‌کنندگی این فیلم را برعهده داشت. به مناسبت دریافت سیمرغ بهترین فیلمنامه برای فیلم «علف‌زار» از چهلمین جشنواره فیلم فجر، با کارگردان این فیلم گپی زدیم که در ادامه می‌خوانید:

گفته می‌شود کاظم دانشی آقازاده است که توانسته سراغ طرح موضوعی در دل قوه قضاییه برود. آیا ایده فیلم از پرونده معروف تجاوز در خمینی شهر شکل گرفت؟

تمام کارهایی که در گذشته انجام داده‌ام، مشخص است و آدمی نبودم که غیرعادی در مسیر هنر قرار گرفته باشم. سال‌ها فیلم کوتاه و مستند ساختم و کارهای پژوهشی کردم. حتی مدیر تولید بسیاری از فیلم‌های کوتاه هم بودم. بسیاری از افرادی که با آن‌ها کار کرده بودم، اکنون در حوزه فیلم بلند و سریال فعالیت می‌کنند. ضمن اینکه من هنوز در حوزه فیلم کوتاه فعال هستم و در ایام جشنواره فیلم فجر، در کاشان فیلم کوتاه ساختم. من از اهالی جنوب شهر محله خاوران هستم و آقازاده هم نیستم. دلی فیلم ساختم و فکر می‌کنم به همین دلیل بخشی از مدیران دغدغه من را متوجه شدند. در بین مدیران نیز افرادی پیدا می‌شوند که درک این مسائل را داشته باشند.

درباره ایده هم باید بگویم که سال‌ها کارهای پژوهشی در حوزه جرم‌شناسی کردم و دغدغه شخصی‌ام بود. صفر تا صد تمام کار را خودمان انجام دادیم و حتی لباس‌های زندانی را خودمان تهیه کردیم. این فیلم صد در صد در بخش خصوصی ساخته شده و اگر فردی ادعا می‌کند که یک ریال به حساب من یا بهرام رادان (تهیه‌کننده فیلم) واریز کرده، حتما رسانه‌ای کند! فیلم با هزینه شخصی ساخته شده و دستمزد تمام عوامل پرداخته شده است.

در تهیه و ساخت فیلم امکانات خوبی داشتید؟

بله، این فیلم پروژه ارزانی نبود و سرمایه‌گذار داشتم. بهرام رادان هم در بخش خصوصی هزینه کرد. تمام هزینه‌های ما توسط بخش خصوصی و سرمایه‌گذار تامین شد.

به سوال قبلی بازگردیم. ایده ابتدایی را از پرونده قضایی واقعی وام گرفتید؟

سوژه را از پرونده خمینی شهر وام گرفتم و البته فیلم من درباره آن پرونده نیست و تنها ایده‌ای از آن گرفتم. پس از آن بسیاری پرونده‌های دیگر مطالعه کردم و سراغ سوژه‌ها و وکلا رفتم. برای مثال در استان فارس و استان‌های شمالی پرونده‌های این چنینی زیاد داریم. تحقیق‌های میدانی بسیاری انجام دادم و این گونه نبود که فیلمنامه‌ای یا سفارش را به ما دهند. در همان زمان به مدت یک سال و نیم تحقیق زمان برد البته در این بین مستندهایی را هم می‌ساختم. پس از آن، به سراغ بهرام رادان رفتم و تایید ایشان را که گرفتم، در شهریور سال ۱۳۹۹، درخواست پروانه ساخت دادیم، پس از ۸ ماه رفت و آمد، در نهایت در اردیبهشت سال ۱۴۰۰ توانستیم پروانه ساخت را بگیریم. اردیبهشت پیش تولید را آغاز کردیم و از مرداد ماه هم فیلمبرداری پروژه شروع شد. زمانی که قصد داشتیم در جشنواره فیلم فجر شرکت کنیم، پروانه نمایش را هم گرفتیم.

گفته می‌شود پایان‌بندی فیلم تغییر کرده. آیا این مسئله به محتوای فیلم آسیبی وارد نکرد؟

خیر، با وجود تغییرها، اسکلت فیلم دچار مشکل نشد. آرزوی من بوده که فیلمی که می‌سازم در جشنواره فیلم فجر حضور داشته باشد و خداوند را شاکر هستم. البته دوست داشتم آن چیزی که در محتوا مدنظر داشتم نمایش داده شود. نسخه فیلمی که در نظر داشتیم، بسیار منسجم‌تر بود و به اصطلاح شسته و رفته بود و همچنین پایان‌بندی داشت. از نظر کسی که به فیلم ۷۰ از ۱۰۰ نمره می‌دهد، پس از تماشای نسخه کامل و پایان‌بندی‌ای که در نظر داشتیم، مطمئن هستم نمره ۹۰ را می‌داد.

آن نسخه تغییری در زمان فیلم هم داشت؟

اکنون فیلم ۹۲ دقیقه است که در نسخه قبلی ۱۰۲ زمان داشت.

در زمان تماشای فیلم، گویی که به کاراکترها تسلط بسیاری دارید. آیا به این دلیل بود که فیلمنامه را خودتان به رشته تحریر درآوردید؟

بله، همه کاراکترهایی که در فیلم وجود داشت را می‌شناختم. تمام آن‌ها مابه‌ازای بیرونی داشتند. در روند ساخت هم بازیگران را با توجه به ذهنیتی که داشتم، راهنمایی می‌کردم. در زمان پیش تولید با بازیگرها به چند دادسرای جنایی رفتیم و روند شکل‌گیری کاراکترها را با آنها مرور و تمرین کردیم.

برخی عقیده دارند «علف‌زار» شبیه برخی فیلم‌های امریکایی است که کاراکترهای میان رده در سیستم، قهرمان می‌شوند و تلاش می‌کنند سیستمی که فاسد است را نجات دهند. آیا این شباهت را قبول دارید؟

کاراکترهایی مانند «امیرحسین»، که نقش آن را پژمان جمشیدی بازی کرده است، آدم‌هایی هستند که در تاریخ گم می‌شوند و هیچ زمانی درباره آن‌ها حرف زده نمی‌شود. از نظر من کار قهرمانانه در این سطح انجام می‌شود. برای مثال اگر دبیر جشنواره فیلم فجر قدمی بردارد و محل نشست خبری را تغییر دهد، وظیفه‌اش را انجام داده و حرکت قهرمانانه‌ای نیست اما اگر خبرنگاری اعتراض کند که محل نشست خبری مناسب نیست، کار قهرمانانه‌ای انجام داده است. ماجرای بازپرس و دادستان فیلم هم همین بود. باید دادستان فاسد می‌بود که بازپرس قهرمان باشد. پس درنتیجه فردی که مقامش کمتر است، حرکتی قهرمانانه انجام داده است.

زمانی که شروع به نوشتن «علف‌زار» کردم، به این فکر کردم که اگر بتوانم تنها یک پرونده از پرونده‌های قضایی و تجاوز را مطرح کنم، کارم را کرده‌ام. اگر کسی هم خواست خطایی انجام دهد یاد این فیلم بیفتد و پشیمان شود. فیلم‌های ارزشی نیز در جهت تاثیرگذاری ساخته می‌شوند. اگر کسی هم خواست خطایی انجام دهد یاد این فیلم بیفتد و پشیمان شود. فیلم‌های ارزشی نیز در جهت تاثیرگذاری ساخته می‌شوند.

فیلم برخی افراد از قشر به اصطلاح حزب‌اللهی را هم به تصویر کشید؛ چگونه به این درک از شخصیت‌ها رسیدید؟

بله، من خانواده‌ای کاملا مذهبی دارم و در مجموعه‌های مذهبی مانند سازمان هنری و رسانه‌ای اوج بودم و طی ۲ سال مدیر تولید مجموعه خانه داستانی این سازمان را برعهده داشتم. زمانی هم مدیر اجرایی جشنواره چلچراغ و فیلم سماء بوده‌ام. همین اکنون هم تهیه‌کنندگی برخی فیلم‌های کوتاه سازمان هنری و رسانه‌ای اوج را انجام می‌دهم. همه این‌ها رزومه من است و همه نیز می‌دانند. از خودم تعریف نمی‌کنم اما «علف‌زار» را حاصل شجاعت می‌دانم. فیلم «علف‌زار» را زمانی ساختم که هیچ فردی را در قوه قضاییه نمی‌شناختم و به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی رفتم. آن‌ها گفتند که معاون اجتماعی قوه قضاییه باید فیلمنامه بخواند و تایید کند. درنهایت مجوز فیلمنامه را به ما دادند و شروع به ساخت این پروژه کردیم.

برای تهیه و ساخت فیلم چطور شد که با بهرام رادان همکاری کردید؟

مدیر تولید و برنامه‌ریز پروژه نظر دادند که فیلمنامه را به بهرام رادان بدهیم. آقای رادان از فیلمنامه خوشش آمد و جلساتی را برگزار کردیم. در ادامه هم کارهای ساخت را انجام دادیم.

قصد دارید که همین ژانر جنایی و اجتماعی را برای کارگردانی ادامه دهید؟

چند سیناپس در ژانر جنایی و چند ایده هم در ذهن برای ژانر دفاع مقدس دارم. فیلم کوتاهی در مدت ۲۵ دقیقه به نام «راحانا» با موضوع دختر تک تیرانداز ساخته بودم که به زبان عربی بود. متاسفانه بسیاری از فیلم‌های دفاع مقدس، از جنگ تنها انفجار را به تصویر می‌کشند اما اگر من بخواهم فیلمی در این ژانر بسازم، بیگ پروداکشن ندارد و تنها یک سکانس تیراندازی نشان می‌دهم. انسان برای من بسیار مهم است و اینکه فردی را در موقعیتی قرار دهم و واکنش آن را نشان دهم، برای من مهم است. در برخی مستندها دیده‌ام که رزمنده‌ای داریم که مست می‌جنگد و این مسئله خیلی جذاب است. در واقع می‌خواهم بگویم که نباید همه کاراکترها را یک جور نشان دهیم و آدم‌ها با هم تفاوت دارند. این را بگویم که همه کارها از نظرم ارزشی هستند. زمانی که شروع به نوشتن «علف‌زار» کردم، به این فکر کردم که اگر بتوانم تنها یک پرونده از پرونده‌های قضایی و تجاوز را مطرح کنم، کارم را کرده‌ام. اگر کسی هم خواست خطایی انجام دهد یاد این فیلم بیفتد و پشیمان شود. فیلم‌های ارزشی نیز در جهت تاثیرگذاری ساخته می‌شوند. برای مثال با تماشای فیلم ارزشمند «موقعیت مهدی» به یاد یکی از قهرمانان ملی می‌افتیم یا در اثرهای سال گذشته، فیلم «مصلحت» حسین دارابی را هم بسیار دوست داشتم.

تحصیلات شما در حوزه سینماست؟

من در دوران دانشگاه تئاتر خوانده‌ام.

در آخری حرفی مانده است؟

خوشحال هستم که فشار بیرونی به داوران جشنواره فیلم فجر وارد نشده است.

کارگردانان بسیار خوبی در این جشنواره حضور داشتند و حتی فیلم اولی‌هایی مانند هادی حجازی‌فر، امید شمس و... فیلم‌های خوبی ساختند. از هیات انتخاب که جسارت کرد و فیلم ما را علیرغم حرف و حدیث‌ها پذیرفت تا باعث درخشش در جشنواره شود بسیار سپاسگزارم.

ضبط سریال نوروزی برای پخش از شبکه پنج ادامه دارد؛

دردسرهای مریم مومن با نقش شیرین

گروه فرهنگ و هنر– مریم مومن این روزها در سریال «دردسرهای شیرین» به کارگردانی سهیل موفق بازی می‌کند.

سریال «دردسرهای شیرین» به کارگردانی سهیل موفق این روزها در لوکیشن بانک ملی در خیابان فردوسی در حال تصویربرداری است.

روز گذشته هم تصویربرداری سکانس هایی از سریال با حضور بازیگرانی چون پوریا پورسرخ، مریم مومن، رضا توکلی و پاشا جمالی انجام شد که این سکانس ها قرار است به صورت رج زنی باشد و به قسمت های هشتم و نهم سریال تعلق داشت.

سهیل موفق کارگردان این سریال این سال ها بیشتر مشغول ساخت آثار سینمایی بوده و فیلم هایی چون «شکلاتی» و «پاستاریونی» را ساخته است و حالا چند ماهی است که درگیر ساخت سریال نوروزی تلویزیون با نام «دردسرهای شیرین» است.

سریال «دردسرهای شیرین» تولید شبکه پنج که قرار است فضایی مفرح داشته باشد به مصائب نقش شیرین با بازی مریم مومن می پردازد. پوریا پورسرخ نیز در این سریال نقش همسر شیرین را با نام علی ایفا می کند. تهیه کنندگی این سریال را اکبر محمودی مهریزی بر عهده دارد که پیش از این در یکی از سمت های مدیریتی در معاونت فضای مجازی فعالیت داشت و حالا این اولین سریالی است که به صورت جدی تهیه کنندگی آن را بر عهده دارد.

افسانه بایگان، یوسف مرادیان، رسول توکلی، پوراندخت مهیمن، مرتضی کاظمی، سهیل قاصدی، فهیمه سلیمانی، ژیلا دایی دیگر بازیگرانی هستند که حضورشان در «دردسرهای شیرین» قطعی شده و قرار است در روزهای آینده بازیگران دیگری هم به پروژه اضافه شوند.

ترجمه سریع کتاب‌های پرفروش از روی ناچاری!

گروه فرهنگ و هنر–ارسلان فصیحی درباره ترجمه کتاب‌های عامه‌پسند می‌گوید: مترجم می‌خواهد کتابی را که ترجمه می‌کند فروش برود، مشهور بودن کتاب و نویسنده‌اش یکی از عواملی است که باعث استقبال مخاطب و پرفروش شدن کتاب می‌شود و این از روی ناچاری است.

این مترجم زبان ترکی استانبولی درباره معیارهای انتخاب کتاب برای ترجمه که به نظر می‌رسد به سمت کتاب‌های پرفروش و عامه‌پسند رفته‌اند، اظهار کرد: قبلا هم همین بوده است. مترجم سراغ نویسنده‌ای می‌رود که جایزه برده و مورد توجه بوده است. مترجم ایرانی راه نمی‌افتاده برود آمریکا ببیند آن‌جا چه خبر است، می‌رود ببیند چه کسی جایزه پولیتزر برده و چه کسی جایزه نوبل برده، چه کسی جایزه فلان جا را برده و.... کسانی که این جایزه‌ها را برده‌اند، از یک‌سری فیلتر رد شده‌اند و اثرشان با معیارهایی می‌خوانده و با استانداردهایی سازگار بوده است. در بهترین حالت مترجم کتاب را می‌خواند و اگر خوشش بیاید، ترجمه می‌کند. این عملی نیست که مترجم یک‌سال وقت بگذارد، تحقیق کند و جریان‌های ادبی فلان کشور را تعقیب کند، باید در محیط آن کشور باشی، دورادور چندان عملی نیست.

فصیحی سپس گفت: مترجم چاره‌ای جز این ندارد برای این که می‌خواهد کتابی را که ترجمه کرده، فروش برود، مشهور بودن کتاب و نویسنده‌اش یکی از عواملی است که باعث استقبال مخاطب و پرفروش شدن کتاب می‌شود، این از روی ناچاری است. اگر ناشران هم رقابتی دارند به همین دلیل است. آن‌ها می‌دانند اگر فلان کتاب در ایران منتشر شود، فروش می‌رود. این که می‌گویم فروش می‌رود، منظورم پرفروش شدن نیست، زیرا بازار کتاب در وضعیت بد و وخیمی است، کتاب که چاپ می‌شود اصلا فروش نمی‌رود. تیراژ کتاب‌ها به ۲۰۰-۳۰۰ نسخه رسیده است، در بهترین حالت کتاب در ۵۰۰ نسخه چاپ می‌شود، آن هم فروش نمی‌رود. ناشر هم سرمایه‌گذاری می‌کند تا سود ببرد و چرخ بنگاهش بچرخد و گرنه باید تعطیل کند.

مترجم «قلعه سفید»، «زندگی نو» و «جودت بیک و پسران» اورهان پاموک درباره تأثیر رقابت بین ناشران و مترجمان در انتشار هرچه سریع‌تر کتاب‌ها نیز گفت: زمانی که خبر می‌آید قرار است کتاب فلان نویسنده چاپ شود یا مترجمانی که نویسنده و یا بازار نشر کشوری را تعقیب می‌کنند، با خود می‌گویند اگر این کتاب در ایران چاپ شود، فروش می‌رود و تا کتاب منتشر می‌شود شروع به ترجمه می‌کنند و برای این که از قافله عقب نمانند سرعت کار را زیاد می‌کنند. هر چقدر سرعت ترجمه، که از روی ناچاری است، بیشتر شود کیفیت ترجمه افت می‌کند. در واقع ترجمه‌هایی با کیفیت نازل محصول سرعت مترجمان است که با سطح ادبی نازل و زبان دارای اشکال به دست خواننده می‌رسد.

ارسلان فصیحی درباره این که توجه به کتاب‌های پرفروش و عامه‌پسند در ترجمه چه تأثیری بر جریان ادبی داخل ایران می‌گذارد، نیز توضیح داد: در تاریخ ادبیات از ابتدا تا الان چند نوع ادبیات داریم؛ ادبیات به اصطلاح عامه‌پسند، ادبیات جدی و ادبیات فاخر که هر کدام از این‌ها جای خود را دارند. در فرانسه کتاب‌های مارسل پروست اگر ۳۰۰۰ نسخه چاپ می‌شود پنج سال می‌ماند اما کتاب فلان نویسنده محبوب روز را که چاپ می‌کنند، شاید در یک سال ۵۰۰ هزار نسخه بفروشد. در همه جا همین طور است، دانیل استیل جای خود را دارد و جیمز جویس جای خود را. نویسنده‌ای مانند جیمز جویس از نویسنده‌ای مانند دنیل استیل تأثیر نمی‌گیرد زیرا او کار خود را می‌کند و دانیل استیل کار خود را. اگر نویسنده‌ای در ایران بخواهد تحت تأثیر فلان رمان عامه‌پسند قرار بگیرد و در سبک کارش تأثیر بگذارد اصلا نویسنده نیست و باید ببیند کجای کار خود می‌لنگد و جریان‌های ادبی و ادبیات را به درستی نمی‌شناسد مگر این که بخواهد رمانی بنویسد که پرفروش شود و معمولا کسی که با قصد پرفروش شدن می‌نویسد، شکست می‌خورد.

«قدغن» با حریم‌های ممنوعه متقاضی اکران نوروز شد

گروه فرهنگ و هنر– فیلم سینمایی «قدغن» به کارگردانی مجید مافی و تهیه‌کنندگی محمدحسین فرحبخش متقاضی اکران نوروزی شد.

«قدغن» ساخته جدید مجید مافی پس از فیلم سینمایی «تکخال» است که نوروز ۱۴۰۰ روی پرده رفت و حالا فیلم تازه برای اولین اکران ۱۴۰۱ متقاضی شده است.

پروانه نمایش این فیلم مدتی قبل صادر شد و فرحبخش گفته بود که بدون هیچ ممیزی مجوز اکران صادر شده است.

داستان «قدغن» طبق گفته سازندگانش درباره بزه‌های خانوادگی و اجتماعی و نیز اتفاق‌هایی است که در بعضی خانواده‌ها رخ می‌دهد و وارد حریم ممنوعه می‌شود.

سام درخشانی، ساناز سعیدی، افسانه چهره‌آزاد، محمود جعفری، علیرضا استادی، ونوس کانلی، ، کریم امینی و رزا بیات در این فیلم بازی کرده‌اند.

فرشاد خالقی (مدیر فیلمبرداری)، کریم امینی و مجید مافی (فیلمنامه نویس)، محمد احمدی (موسیقی)، علیرضا کریم‌نژاد (صدابردار صحنه)، حسین ابوالصدق (صداگذاری و میکس)، امید گل‌زاده (طراح چهره‌پردازی)، محمد عزت‌خانی (مدیر تولید)، هانیه رازقی (مدیر برنامه‌ریزی)، مژگان عیوضی (طراح لباس)، مرتضی شریف‌پناهی (طراح صحنه) و عباس بغدادی (عکاس) از جمله عوامل تولید این فیلم سینمایی هستند.

نگاه رخشان بنی‌اعتماد به «کاغذپاره‌ها» و جامعه عصب‌سوخته

گروه فرهنگ و هنر– رخشان بنی‌اعتماد می‌گوید تماشای «کاغذپاره‌ها» از سوی مخاطبان عام دغدغه‌مند و سینماگران اجتماعی به دلیل فراموش نکردن کسانی که جامعه آن‌ها را فراموش کرده، لازم است.

این کارگردان سینما پس از تماشای مستند- انیمیشن «کاغذپاره‌ها» به نویسندگی و کارگردانی بهزاد نعلبندی که روی پرده سینماهای «هنروتجربه» است، در پاسخ به این پرسش که آیا آثار هنری می‌توانند به کاهش آسیب‌های اجتماعی کمک کنند یا نه، گفت: کارکرد هنر آگاهی بخشی و هشدار و تلنگر است و برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری کار دولتمردان. هنر از این طریق می‌تواند نقش غیر مستقیم در کاهش آسیب های اجتماعی داشته باشد هر چند که در حال حاضر ابعاد معضلات و آسیب ها آنچنان گسترده و روز افزون است که نیازمند سیاست‌های کارآمد و تغییر بنیادی در زیرساخت‌های اولیه دارد که در این موقعیت نمی‌شود از هنر توقعی بیش از این که هست داشت.

وی ادامه داد: برنامه‌ریزی‌هایی که برای پیش‌گیری و درمان این آسیب‌ها باید انجام شود، دست هنر نیست بلکه در دستان سیاستگذاران و مسئولانی است که متاسفانه در طراحی و پیشبرد امور ناتوان هستند.

کارگردان «قصه‌ها» تاکید کرد: ضمن آنکه روز به روز به دلیل فشار مرگبار اقتصادی، فشارهای طاقت‌فرسای اجتماعی و اغتشاش فرهنگی باعث بروز آسیب‌های اجتماعی می‌شود و نمی‌توان گفت هنر در پیش‌گیری این آسیب‌ها موثر است اما اگر هنر نباشد چه کسی درباره این مسایل حرف می‌زند؟

بنی‌اعتماد در بخش دیگری از صحبت‌های خود با اشاره به اینکه در جریان ساخت «کاغذپاره‌ها» بوده است، گفت: بهزاد نعلبندی برای ساخت این مستند- انیمیشن صبوری‌های بسیار کرده است. ساخت چنین اثری در طول پنج سال نشان از یک دغدغه جدی دارد و ای کاش دغدغه‌های این چنینی تکثیر می‌شد، در چشمان و گوش‌های همه ما می‌نشست و در جاهایی که باید تاثیر خود را می‌گذاشت تا به این مساله فکر شود که جامعه به چه سمتی در حال حرکت است.

وی افزود: جدا از کار پُرزحمتی که صورت گرفته است، اتفاق بسیار مهم این فیلم بیانی تازه در سینمای اجتماعی است. درباره آسیب‌های اجتماعی به اشکال مختلف در فیلم داستانی، مستند، کوتاه و... گفته شده اما جامعه در مقابل آن عصب سوخته شده است و تاثیر نمی‌پذیرد در حالی که معتقدم ساختار جدیدی که «کاغذپاره‌ها» با دقت نظر و استفاده از تکنیک خاص روی آن تمرکز کرده است، می‌تواند موثر واقع شود. ساخت «کاغذپاره‌ها» هوای تازه‌ای در سینمای اجتماعی است و از ساخت و اکران آن خوشحالم.

بنی‌اعتماد در پایان با بیان اینکه تماشای «کاغذپاره‌ها» را به دلیل فراموش نکردن کسانی که جامعه آن‌ها را فراموش کرده است، توصیه می‌کند، عنوان کرد: بی تردید علاقه‌مندان سینمای اجتماعی که معتقدند دردهای جامعه و فراموش شدگان آن را باید دید، از فیلم «کاغذپاره‌ها» استقبال خواهند کرد.

کارگردان درباره «کاغذپاره‌ها» نوشته است: ایامی که تهران میزبان میزبان اجلاس مهم بین‌المللی است، شهرداری تهران برای زیباسازی و بهبود جلوه‌ی شهر اقدام به جمع‌آوری کارتن‌خواب‌ها می‌کند. مردها بعد از چند روز آزاد می‌شوند اما زن‌ها به قیمومیت بهزیستی درمی‌آیند و حق حضور در اجتماع از آن‌ها سلب می‌شود و به مراکزی در حومه شهر منتقل می‌شوند. این مراکز دور از شهر و بصورت پنهانی فعالیت می‌کنند و هیچ اطلاعاتی از تعداد زنان و نحوه‌ای نگهداری از آن‌ها در اختیار عموم قرار نمی‌گیرد. با کمک یکی از مددکاران در روزی که هیچ مسئولی در آنجا حضور نداشت وارد یکی از این مراکز شدم و با پنج تن از این زنان مصاحبه کردم و پای درد دل آن‌ها نشستم. صداهای این فیلم مصاحبه‌هایی است که از آنجا تهیه شده و تصاویر آن به صورت انیمیشن ساخته شده است.

«فرانکفورت، ۸ صبح» جلوی دوربین می‌رود

گروه فرهنگ و هنر–فیلم بلند داستانی «فرانکفورت ۸ صبح» به تهیه کنندگی و کارگردانی محمدرضا یکانی و نویسندگی سامان ناصری» وارد مرحله پیش تولید شد و تولید آن به زودی آغاز می‌شود.

این فیلم که توسط موسسه فیلمسازی یکان تصویر تهران و در ژانر اجتماعی ساخته می‌شود، بیانگر رخدادی عجیب در زندگی یک دختر جوان است که قصد مهاجرت به آلمان را دارد اما در طول پروسه مهاجرتش وارد رابطه با پسری جوان می‌شود که او را با دردسری بزرگ مواجه می‌سازد؛

همانگونه که در خلاصه داستان فیلم آمده است: «دارم از پرواز فرانکفورت جا میمونم تو رو خدا یه کاری بکنید، من هیچ تقصیری ندارم.»

در این فیلم کاوه سماک باشی، نیما شاهرخ شاهی، رایحه تیموری، منصور صوفی، آرمین طولابی، قاسم حبیب پور، مسعود براتی و مسعود رضایی ایفای نقش می‌کنند.

عوامل این فیلم که مجری طرح آن حمید همتی است، شامل حامد وقاری به عنوان فیلمبردار، امیر صدیقی دستیار کارگردان، روژین تیزهوش برنامه ریز، شیرین اتفاق طراح‌صحنه و لباس، یوسف رضا مرادی صدابردار، فاطمه جباری چهره پرداز، علیرضا مهان تدوین، مرتضی علیزاده و ابوالفضل ازگلی دستیاران کارگردان، شیما قریشی منشی صحنه، رامین تیموری و صالح ذوالفقاری دستیاران فیلمبردار، راضیه شریفی و فرزاد هدایت نوری دستیاران صحنه و لباس، پرنیان تمیز دستیار گریم، پریسا کامیاب عکاس، محمد رضا کرمی و علیرضا کمیجانی تدارکات و امیر خان‌زاده به عنوان روابط عمومی و مشاور رسانه‌ای است.

شرکت آریا اطلس کیش

اظهارنامه اشخاص حقیقی و حقوقی

حسابداری، حسابرسی، بیمه تأمین اجتماعی، خرید و فروش فصلی، مالیات بر ارزش افزود، حقوق و دستمزد

آدرس: خیابان ساحل بازار دیپلمات طبقه اول تجاری واحد ۱۰۹

تلفن مرکز: ۴۴۴۶۱۱۵۱-۰۷۶

تلفن همراه: ۷۰۵۷۱۷۳-۰۹۱۲